

2014. november 30. – Advent 1. vasárnapja

Talán alszunk?

Szinte csupa felszólító mondattal van teletűzdelve a mai evangéliumi rész. „Vigyázzatok, legyetek éberek!” – szólít meg minket Jézus. Mire kell vigyázni? Miért kell ébernek lennünk? Talán alszunk? Ezek a kérdések sokasodnak bennem.

A legtöbb ember nem él tudatosan. Ők az alvók, akik csak sodródnak. A világ sodorja és altatja el őket. Nem veszik észre, hogy alszanak, hogy nincsenek jelen a saját életükben, döntéseikben.

Éljünk tudatosan, erre szólít fel Jézus. A legfontosabb az életünkben mindig a jelen, és az az ember, aki most velünk van.

Ébredj fel! Ébredj rá a jelenedre, légy éber, és vigyázz, mert számon kéri a ház ura azt, amit szolgálóra bízott!

Bármelyik pillanatban eljőhet a számonkérés ideje. Senki nem tudja, hogy ez mikor lesz. Ezért érthető a figyelmeztetés: Virrasszatok, ne találjon alva, mert váratlanul is érkezhet a ház ura! Készülni kell erre a találkozásra: ébrenléttel, éber jelenléttel.

A földi élet végállomása a halál. Légy hát éber, hogy jól felkészülj a találkozásra, mert nem tudod az időt, ami neked adatott. Éld át, éld meg egyszeri és megismételhetetlen életedet!

Bisztrai Évi



Mit várhatunk még, amikor a Fiú már megszületett? A Fiú, a Megváltó, akire évezredek át vártak, aki miatt ünnep ez az időszak. Aki miatt még azok is, akik egész évben - mit sem törődve Megváltóval – rohannak, most egy percre megállnak, vagy csak lassítanak. Akkor is, ha Istent egész évben másért veszik a szájukra. Ki tudja miért, egy percre nekik is hiányzik valami....

A várakozás nem ér semmit Testvérem, ha bennünk nem születik újjá a Fiú, aki **a szeretet határnélküliségét hirdette meg; és beteljesedni akkor tud leginkább, ha a magunk szűkösségének határait kitoldjuk.**

Aczél Márta